

Smuteční marše

Druhá tráva

1. I ta nejkrásnější ženská má někde hrubou jizvu,
i ten poslední chlap ze stáje
si spočítá, že jedna a jedna jsou dvě
a přijme její výzvu.

2. I ta nejsvětější pravda má někde skrytou díru,
můj příliš dobrý příteli,
naše spása není tak blízko, jak jsme si mysleli,
tak zkus odejít v míru.

R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše
seschází dvojice milenců a tančí jen smuteční marše.

3. Tak si říkám někdy: spánembohem, klid' se stranou,
ve svý spořádaný posteli
si spořádaně žiju, tak nač ty výstřely
nad vítěznou bránou.

4. Pak si s popelavou káčou točím v potu tváře,
sám nahej vprostřed pokoje,
bez vůle a v zmatku jak sošky orloje
bez svého hodináře.

R:

*: Než zmizíš vem si šálu a hodně teplej kabát do zimy
a moji starou fotku, tu nejstarší, kde ještě sluší mi,
a flašku ruský vodky a sametovej hadr na schody,
ale to už nejsou básně, to už jsou jen sprostý pochody.

5. Ani nejkrásnější ženská nepohrdá králem
a já na dědičným provaze
i s uškrcenou pýchou se vzpírám odvaze
spokojit se s málem.

R:

R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše ...